

Nå også med semikolon

- Hadde jeg ikke fått min kusine som borddame i min onkels bryllup, så hadde jeg måttet gå ut i livet uten kunnskap om semikolon!

TEKST

Ole Danbolt

PUBLISERT 5. august 2011

KOMMENTAR: SEMIKOLON

I juliutgaven kom professor Dag Gundersen med en språkpolitisk appell: Redd semikolonet! Det framkalte nostalgiske minner hos vår leser, Ole Danbolt.

Artikkelen minner meg om min onkels bryllup i 1931. Vi satt fire–fem timer til bords, litt av en påkjenning for en niåring med lopper i blodet! Heldigvis hadde jeg fått en av mine kusiner til borddame; hun gikk i tredje, jeg i annen klasse.

Det eneste tema jeg husker oss i mellom, var nettopp semikolon som hun holdt en grundig belæring om; hun hadde nylig lært om dette på skolen. Senere forventet jeg å lære mer om tegnet og dets bruk på skolen, men det skjedde ikke da jeg kom i tredje klasse, ikke i fjerde og ikke i resten av folkeskolen; deretter heller ikke i middelskolen og gymnaset.

Dette betyr; at hadde jeg ikke fått min kusine som borddame i min onkels bryllup, så hadde jeg måtte gå ut i livet uten kunnskap om semikolon!

Senere i livet har jeg skrevet mye, men dessverre med ingen eller nesten ingen bruk av semikolon. Jeg har tatt meg litt sammen i denne artikkel, men er slett ikke sikker på om en streng sensor vil se i nåde til mine forsøk; dette blir spennende!

oledanbo@online.no

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 48, nummer 8, 2011, side

TEKST

Ole Danbolt, Psykolog